

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobkyně: **N. M.**, zastoupené JUDr. Jiřím Maříkem, advokátem se sídlem Pokratická 185, Litoměřice, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2005, č. j. OAM-1888/VL-10-K01-2005, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9. 11. 2007, č. j. 29 Az 11/2007-79,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna advokáta JUDr. Jiřího Maříka **se určuje** částkou 2869,- Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 31. 10. 2005, č. j. OAM-1888/VL-10-K01-2005, žalovaný zamítl žádost žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů. (pozn. soudu: S účinností od 1. 9. 2006 byl v zákoně o azylu termín „azyl“ nahrazen pojmem „mezinárodní ochrana“.) Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9. 11. 2007, č. j. 29 Az 11/2007-79, byla zamítnuta žaloba stěžovatelky proti tomuto rozhodnutí. Proti rozsudku podala stěžovatelka včasnou kasační stížnost.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ke dni 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria nepřijatelnosti, byl proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, publikovaným pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Namítá-li stěžovatelka, že žalovaný dostatečně neposoudil, že žalobkyně uvedla v žádosti o udělení azylu vedle důvodů irelevantních i důvody azylově relevantní spočívající v blíže nespecifikované obavě stěžovatelky z návratu do vlasti, pak Nejvyšší správní soud poukazuje zejména na své rozhodnutí ze dne 20. 11. 2003, č. j. 2 Azs 27/2003-59, publikované jako č. 181/2004 Sb. NSS, v němž se Nejvyšší správní soud zabýval mezemi povinnosti správního orgánu zjišťovat skutečnosti rozhodných pro udělení azylu v tom smyslu, že správní orgán není povinen domýšlet právně relevantní důvody stěžovatelem neuvedené. Obecné námitky týkající se nedostatečných skutkových zjištění bez upřesnění konkrétních pochybení správního orgánu však byly již předmětem množství rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, namátkou lze uvést například rozsudek ze dne 18. 1. 2006, č. j. 1 Azs 112/2004-61, www.nssoud.cz, či rozsudek ze dne 27. 10. 2005, č. j. 1 Azs 174/2004-103, www.nssoud.cz.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Stěžovatelce byl pro toto řízení před soudem ustanoven soudem zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokáta částkou 1 x 2100,- Kč za jeden úkon právní služby spočívající v první poradě s klientkou včetně převzetí a přípravy zastoupení [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)], a dále 1 x 300,- Kč paušální náhrady hotových výdajů (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Soud dále přiznal advokátovi částku 469,- Kč na základě § 13 odst. 1 advokátního tarifu jako náhradu na cestovní výdaje za jízdné za nemocnou stěžovatelkou na trase Litoměřice – Slatina a zpět uskutečněné dne 29. 1. 2008 osobním automobilem tov. zn. Škoda Octavia, reg. zn. X, tedy na vzdálenost 2 x 20 km, při spotřebě 8,5 l/100 km, a průměrné ceně benzínu 30,90 Kč, celkem 105 Kč, dále 40 x 4,10 Kč, tj. 164 Kč a náhradu ve výši 200,- Kč za promeškaný čas v souvislosti s návštěvou stěžovatelky podle § 14 advokátního tarifu. Celkem tedy odměna advokáta činí 2869,- Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. března 2008

JUDr. Marie Součková
předsedkyně

senátu